

Gedichten van Bas Huslage

Zaans DNA

Waar vind je nog
in deze tijd,
van haast en nieuwigheid
zo'n sterke eigenheid?
Langs de Zaan!
Zo blijkt zoetjesaan
bij een 'partijtje lullen'.

Aanpakkers zijn we,
Rotterdamers zelfs.
Maar bij het Guisveld
botsen DNA en dadendrang.
Trilveen, buigend riet,
zijn we soms bang?
Geld lonkt, door
toeristenstromen.
Nee, nee, nee, plattrappers
mogen hier niet komen.

Welstand

Harmonie gewenst?
De goedjaarseindjes
mogen al niet meer.
En zo is er veel
meer zeer.
Handhaven op
het klompenhok!
Weg met die welstand,
het is toch al een zoi.
Dat is het Zaans DNA,
dat vinden we mooi!

Zaanse strijkstok

Nu 't afvalputje van Amsterdam?
Meer rijken, zet zoden
aan de Zaanse dijken.
Er is wel geld,
maar dat wordt elders
uitgegeven.
Het blijft niet aan
de Zaanse strijkstok kleven.
Bouw mooie huizen,
ga zo voort.
Men trekt hier vanzelf heen,
van Zuid tot Noord.
Of niet?
Statistisch kwijnen we weg,
maar let op wat ik zeg:
straks zijn we het overloopgebied
van modaal Amsterdam.

Uitgesproken!

Debiele vouwen,
uit de broek geknukt.
Doorkijkjes houden.
Koppig in het open veld.
Armoeïge paadjes,
kort en klein geslagen.
De welstand platgeluld.
Hoppekee, De Zaan
met Efteling gevuld!!